

На пѣтя си оттукъ за въ Іерусалимъ, Той изново прѣдказаль за свое-то прѣдстояще страданіе, смръть и тридневно воскресеніе; въ Капернаумъ платилъ поисканный отъ Него дантъ, та да ни покаже съ това примѣръ да бждемъ покорни на Царскъ-тъ власть, и укорилъ ученицы-ты си, защото ся прѣпирали, за кой да бжде пръвъ и свѣтувалъ гы на смиренномудріе и братско съгласіе. Слѣдъ нѣколко врѣмя Той ся намѣрилъ въ Іерусалимъ на *праздникъ кущей*, когото Іудей-ти празднувать въ память за четиридесетогодишнее-то си странствованіе въ пустыни-тъ, и поучявалъ всенародно въ храма, какво Той е пратенъ отъ Бога. Іудей-ти ся разгнѣвили за това и искали да Го затворять: нѣ недалъ имъ Никодимъ. Другъ пѣтъ щяли да Го убійтъ съ камънѣ; нѣ Христось невидимо излѣзълъ изъ храма и махналъ ся отъ Іерусалимъ, проминѣлъ прѣзъ *Самарію*, гдѣто избралъ още 70 ученицы и распратилъ гы да проповѣдять ученіе-то Му. Въ това врѣмя Іисусъ Христось е отворилъ очи-ты на *слѣпорожденныя*, и на законника показаль, что е дль-

женъ человекъ да прави, та да получи животъ вѣчный, а съ притчи за *впаднѣлыя въ разбойници-ты* показаль, кой ся